

*Voorstel van wet van de heer Van Thijn,
mevrouw Goudsmit en de heren Wiebenga en Aarden
tot verandering in de artikelen 90, 137 en 152
van de Grondwet*

(Verlaging kiesgerechtigde leeftijd)

BIJLAGE BIJ DE
MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 4

's-Gravenhage, 10 mei 1971.

In aansluiting op het telefoongesprek, dat ik met U voerde, deel ik U mede, dat het kabinet ook na kennisneming van Uw voorkeur gemeend heeft zijn aanvankelijk voornemen om het in eerste lezing aanvaarde wetsvoorstel tot verandering in de artikelen 90, 137 en 152 van de Grondwet (verlaging kiesgerechtigde leeftijd) voor de tweede lezing van regeringswege bij de Staten-Generaal aanhangig te maken te moeten handhaven.

Hoewel de herindiening van het ontwerp door de voormalige initiatiefnemers door de Grondwet niet wordt uitgesloten en op zichzelf ook wel aantrekkelijke kanten heeft, is het kabinet niettemin van oordeel, dat indiening door de Regering toch het meest juiste is, aangezien de onderhavige in eerste lezing aangenomen grondwetswijziging geen voorstel van de initiatiefnemers meer is, maar een door de Regering bekrachtigd voorstel van de Staten-Generaal, zodat de herkomst van het ontwerp geen rol meer speelt.

Ook in 1948 en in 1956 is in overeenkomstige gevallen deze weg bewandeld. Bij eerstbedoelde gelegenheid is door de toenmalige voorzitter van de Tweede Kamer het standpunt ingenomen, dat de Regering ervoor zorg diende te dragen, dat een in eerste lezing aanvaard initiatiefvoorstel tot grondwetsherziening opnieuw bij de Staten-Generaal aanhangig werd gemaakt.

De omstandigheid, dat over de aanvaardbaarheid van de door U voorgestane procedure van indiening geen communis opinio bestaat, schenkt het kabinet mede de overtuiging, dat het niet raadzaam is daartoe thans alsnog te besluiten.

Aan de heer Westerterp zond ik een soortgelijk bericht met betrekking tot het destijds door hem en anderen ingediende wetsvoorstel inzake „Prinsjesdag”.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

H. K. J. BEERNINK.